CHRIST. Πράγματα βόσκειν.] Hæc ſumpta ex A Theſeo Euripidis, docent nos Græca ſcholia, quæ hodie fabula deſideratur, vbi in hæc verba loquebantur pueri qui quotannis deſtinati erant pro cibo Minotauri. Et quæ ſequuntur ἀνόνητον ἄρα, indidem etiam ſunt deſumpta, Nam ſic Hippolytus illic locutus fertur ἀνόητον ἄγαλμα πάτερ οἴκοισι τεκών. Dubium tamen mihi eſt vtrauis lectio ſit potior ἀνόητον an ἀνόνητον. Nam quod Germanica editio habet ἀνώνητον, non placet, rectior, vt puto, noſtra eſt coniectura ἀνόνητον, & video firmari à Veneta editione vt dicat puer inutilem ſe attuliſſe cophinum.

B

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

PHILOCLEON, CHORVS.

BISETVS. Φιλοκλέων τοῦ χοροῦ ᾄδοντος ἀκούων ἀγανακτεῖ, καὶ δυσφορεῖ ὅτι ἐν φυλακῇ κατεχόμενος, μετ' ἐκείνων εἶναι, καὶ τῆς αὐτῆς ἡδονῆς μετέχειν οὐ δύναται.

Φι. Φίλοι. πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
Ὑμῶν ὑπακούων. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ᾄδειν. C
Τί ποιήσω; τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
Βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
Ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους,
Κακόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ' ὦ Ζεῦ μεγαβρόντα, ἤ με
Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης
Ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλ-
λου τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
Τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι
Πάθος οἰκτείρας, ἤ με κεραυνῷ D
Διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως.
Κᾆπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας.
Εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν.
Ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

PH. *Diu eſt amici cùm per hæc foramina*
Vos audiens tabeſco, nec pote vt canā.
Quid agam? nempe obſeruor ab his quia
Nunc velim ſimul eſſe & ire
Vobiſcum, aliquóſque in vrnas
Dare & male habere.
Verùm Maie Iouis, fac magnum
Tonitru, vt ſubitò fumus
Vel Proxeniades vel Selli
Fiam proles falſicrepantis
Hanc gratificare mihi ſortem
Miſerans ô Rex vel cinefac me
Citò fulmine terrifico attonitum,
Ac deinde tuo flamine terſum
Calidè in ſalſum conÿce acetum.
Aut me potius lapidem fac, vbi
Vrnæ calces numerentur.

Σχόλια. Ὑπὸ τῶνδε.] τῶν οἰκετῶν. Ἐπὶ τοὺς καδίσκους τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ κάδους ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίεσαν ὑποκοριστικῶς λέγει. ὀνομάζει δὲ ἀπὸ μέρους τὸ δικαστήριον, ὡς καὶ πρότερον κλεψύδραν αὐτὸ εἴρηκεν, ἀπὸ E τοῦ κειμένου ἐν αὐτῷ ἀγγείου. πρὸς ὃ οἱ ῥήτορες ἔλεγον. Ἐπὶ τοὺς καδίσκους.] τοὺς κάδους τῆς κλεψύδρας ὅπου αἱ ψῆφοι. ὑποκοριστικῶς δὲ τὰς κάλπεις. ἔνθα τὰς ψήφους καθίεσαν δικάζοντες. ἐκ τούτου δὲ δηλοῖ, τὴν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἄφιξιν. Κακόν τι ποιῆσαι.] καταδικάσαι τινά. Καπνὸν ἐξαίφνης.] ὥστε διὰ βραχύτητα τῶν ὀπῶν τὴν ἔξοδον ποιήσασθαι. Ἢ τὸν Σέλλου.] ἐπεὶ καπνὸν εἶπεν ἐπήνεγκε τούτους ὡς πτωχαλαζόνας. οὓς λέγουσι καπνὸν Προξενίδου καὶ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου. καὶ ἐν ὄρνισι μέμνηται Προξενίδου ὡς ἀλαζονικοῦ. F

CHRIST. Ἐπὶ τοὺς καδίσκους.] Hypocoriſticè cadiſcos vocat vaſa in quæ calculos mittebant iudices, & à particula totum innuit nempe forum, vt priùs quum clepſydram dixit. Iamdudum, inquit, animus volat ad ſubſellia & tribunal; & cupit aliquem condemnare, iure vel iniuria, hoc enim innuit cùm ait κακόν τι ποιῆσαι. Ποίησον καπνὸν] Fac, inquit, vt ſim fumus quo per minuta iſta foramina euolare poſſim. Sic apud Homerum G auiculam ἀνοπαῖαν habemus quæ auolaret διὰ τῶν ὀπῶν. Illa autem foramina erant καπνοδόχαι & fumaria dici poſſunt. Προξενιάδην ἢ τὸν Σέλλου.] Videtur Scholiaſtes Græcus legiſſe Proxenidem de quo ait mentionem factam in Equitibus, tanquam ἀλαζόνος. Sed illic reperio tantum Theagenem & Sellum Æſchinem (neſcio an Proxenis filium faciat Theagenem) quos καπνοὺς dictos fuiſſe teſtantur Grammatici (malè apud Sudam inuenias alicubi καπρὸς pro καπνὸς) quia multa inaniter promittere ſolebant, & ſe falsò diuites faciebant, præcipuéque Æſchines Selli à quo dicti ἀλαζόνες σελλοί, & σελλίζειν inde pro ἀλαζονεύεσθαι, Nam pauper erat, & tamen ψευδόπλουτος dicebatur, quia videri volebat μεγαλέμπορος. de quo inferius etiam verba faciet Ariſtophanes, quum dicet ἀπὸ σελαρτίε. Vanitatem & (vt ita dicam) inaniam hominum qui velut mures erant quos montes parturiuerant, antiqui ſignificabant per hæc tria, fumos, vmbras, nubes, vnde Eupolis Autolyco dixit κάπνους προφαίνει καὶ σκιάς. Apud Lampridium in Alexandri Cæſaris vita habes fumi venditorem fumo punitum. Sed pudet hæc omnia minima reſequi, præſertim cùm doctiſſimus antiquarius Cœlius Rhodiginus occuparit in lib. 26. Lectionum ſuarum.

Σχόλια. Ψευδαμάμαξυν.] εἶδος ἀμπέλου ἡ ἀμάμαξυς. ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα. ὅλον δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ψεύδεσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ψοφώδη κομιδῆ λέγειν. καὶ τὸ ξύλον γὰρ τῆς ἀμαμάξυος καιόμενον ψόφον ἀποτελεῖ. διατινθαλέῳ δὲ διαθέρμῳ. Σπόδισον ταχέως.] πλῆξον. καῦσον ὡς ἐν σποδῷ. Κᾆπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας.] τῶν γὰρ ἀπανθρακιζομένων ἰχθύων ἀποφυσῶσι τὴν σποδόν. ἢ παρόσον ἐν τῷ ὀπτᾶν φυσῶσιν ἵνα πλέον ἐγερθῇ τὸ πῦρ καὶ θᾶττον γένηται. Εἰς ὀ-